

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-119/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Željke Zrilić Ježek članica vijeća te sudskog savjetnika Matije Vurneka, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja PICK-NIK MARKETING (PTY) l.t.d., 109 Fitter Road, Spartan, Johannesburg Gauteng 1619, Južnoafrička Republika, OIB: 09076054224, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović i Kaleb d.o.o., Roberta F. Mihanovića 9, Zagreb, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 680111638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 25. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/24-01/1014, urbroj: 401-01/04-25-6 od 4. veljače 2025.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija od 26. studenog 2024. kao neosnovana te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troška postupka kao neosnovan.
2. Protiv navedene presude tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi kako osporeno rješenje nije doneseno u skladu s odredbom članka 120. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP) jer tuženik nije ocijenio sve žalbene navode tužitelja, a posebice ne zašto je prvostupanjsko tijelo prilikom donošenja prvostupanjskog rješenja primjenjivalo Zakon o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma („Narodne novine“ 108/17., 39/19. i 151/22.), a ne Zakon o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma („Narodne novine“ 87/08. i 25/12.) koji je bio važeći u vrijeme počinjenja kaznenog djela pranja novca. Nadalje ističe kako tuženik također nije ocijenio je li prvostupanjsko tijelo postupilo suprotno odredbi članka 30. ZUP-a kada nije tužitelju dostavilo dopis Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost od 29. listopada 2024. i ujedno time onemogućilo tužitelja da se očituje o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari; je li prvostupanjsko tijelo postupilo suprotno članku 8. ZUP-

a i povrijedilo načelo materijalne istine kada nije cijeniло žalbeni razlog da je do posljedica pranja novca već došlo i da je to pravomoćno utvrđeno kaznenom presudama. Isto tako ističe kako osporeno rješenje nije doneseno u skladu s odredbom članka 120. stavak 2. ZUP-a u vezi s člankom 98. stavkom 5. ZUP-a jer ne sadrži razloge o tome iz kojeg je djelokruga državnih tijela, a sukladno članku 5. Zakona o tajnosti podataka ograničeno pravo na pristup informacijama, razloge o tome na koji način bi otkrivanje podataka naštetilo djelovanju i izvršavanju zadaća državnih tijela u obavljanju poslova iz članka 5. Zakona o tajnosti podataka, valjani razlog, niti ikakav razlog, zašto tužitelj kao oštećenik u kaznenom postupku ne bi imao pravo na pristup traženim informacijama usprkos činjenici da su isti nužni za vođenje parničnog postupka zatraženi od samog Trgovačkog suda u Zagrebu sudskim rješenjem te zašto bi traženi podaci dalje bili klasificirani, iako je kazneni postupak pravomoćno dovršen. Pojašnjava kako je zahtjevom tražio informacije koje se odnose na razdoblje od 9. lipnja 2017. do 4. srpnja 2017. te da je kaznenim presudama pravomoćno utvrđeno da je počinjeno kazneno djelo pranja novca u razdoblju od 30. svibnja 2017. do 4. srpnja 2017. Međutim, da se tuženik niti u jednom rješenju nije osvrnuo na žalbene navode tužitelja o pogrešnoj primjeni Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma. Nadalje navodi kako je tuženik propustio ocijeniti pozivanje tužitelja na članak 77. stavak 1. Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma („Narodne novine“ 87/08. i 25/12.) kojim je propisano da obveznici iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona te državna tijela, pravne osobe s javnim ovlastima i drugi subjekti iz članka 64. ovog Zakona i njihovi zaposlenici smiju podatke, informacije i dokumentaciju prikupljeno sukladno ovom Zakonu koristiti samo u svrhu sprječavanja i otkrivanja pranja novca i financiranja terorizma ako nije drugačije propisano ovim Zakonom. Ističe kako su zahtjevom zatražene informacije u svrhu sprječavanja posljedica pranja novca jer je naime osuđujućim presuda tužitelj pravomoćno utvrđen kao oštećenik počinjenim kaznenim djelom pranja novca u vremenu od 30. svibnja 2017. do 4. srpnja 2017., gdje su okrivljenici svojim štetnim djelovanjem u vidu nezakonito obavljenih transakcija koje su rezultirale pranjem novca ostvarili korist od pranja novca koja se ogleda u neplaćanju štete koji su isti uzrokovali tužitelju, a zatraženi podaci potrebni su mu za parnicu radi naknade štete. Slijedom navedenog ističe kako je tuženik propustio ocijeniti žalbeni navod da tužitelj na temelju članka 77. stavak 1. Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma ima osnovan i opravdan razlog da mu se izdaju zatražene informacije. Kada bi se i Zakon o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma („Narodne novine“ 108/17., 39/19. i 151/22.) primjenjivao u konkretnom slučaju iako se ne primjenjuje ističe da nema mjesta primjeni članka 74. stavka 2. tog Zakona s obzirom na to da se radi o klasificiranim podacima. Navodi kako je pogrešno proveden test razmjernosti. Smatra kako ne postoji nikakva zakonska prepreka propisana zakonom u odnosu na izdavanje podataka u slučajevima kada osoba nije dostavila Uredu podatke, a osobito kada je do pranja novca već došlo, a koja informacija je suštinski zatražena zahtjevom. Predlaže da se osporeno rješenje poništi te naloži tuženiku plaćanje troškova postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ostaje razloga već navedenih u osporenom rješenju pri čemu obrazlaže razloge zbog kojih smatra da su tužbeni navodi neosnovani, a osporeno rješenje zakonito.

4. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 36/24. - dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen tuženikov odgovor na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz spisa predmeta proizlazi da je rješenjem Ministarstva financija od 26. studenog 2024. godine odbijen zahtjev za pristup informacijama tužitelja kojim je tražio sukladno raspravnom rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-961/2020 od 5. travnja 2022. godine dostavu podataka i dokumentacije iz kojih proizlaze odgovori na pitanja navedena u samom zahtjevu pobrojana u pet točaka. Zahtjev je odbijen temeljem odredbe članka 23. stavka 6. točke 2., a u vezi članka 15. stavka 2. točke 1. te članka 16. stavka 1. i 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 175/15. i 69/22. – dalje: ZPPI).

7. Odredbom članka 23. stavka 6. točke 2. ZPPI-a propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev, ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. Zakona. Prema odredbi članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti sukladno zakonu kojima se uređuje tajnost podataka. Odredbom članka 16. stavka 1. ZPPI-a propisano je da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavak 2. točka 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. i 4. ovog Zakona dužno prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavak 2. točke 1. ovog Zakona po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost dužan je prije donošenja odluke provesti test razmjernost i javnog interesa. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da je kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese informacija će se učiniti dostupnom.

8. Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjsko tijelo prije donošenja odluke zatražilo mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost te da je nakon zaprimanja mišljenja Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost odlučilo zadržati stupanj tajnosti. Prema ustaljenoj praksi Visokog upravnog suda izraženoj u niz odluka samo vlasnik podataka, koji je u propisanom postupku klasificiran podatak takvim označio i za isti utvrdio stupanj tajnosti, ovlašten je odlučiti o zadržavanju stupnja tajnosti, promjeni stupnja tajnosti, deklasifikaciji ili oslobođenju od obveze čuvanja tajnosti podataka. Stoga Povjerenik za informiranje nema ovlasti preispitivati da li je neka informacija pravilno klasificirana niti predložiti njenu deklasifikaciju. U ovoj upravnoj stvari riječ o informaciji klasificiranoj stupnjem tajnosti "ograničeno". Tijelo javne vlasti je kao vlasnik informacije nakon traženja mišljenja Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost i provedenog testa razmjernosti i javnog interesa procijenilo da i dalje postoje razlozi zbog kojih je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, dakle da razlozi za ograničenjem od pristupa prevladavaju nad razlozima za omogućavanjem pristupa traženoj informaciji pa je stoga tužitelju odlučilo uskratiti pristup informaciji.

9. Kako isključivo vlasnik klasificiranih podataka ima zakonsku ovlast odlučiti o zadržavanju stupnja tajnosti, promjeni stupnja tajnosti, deklasifikaciji ili oslobađanju od obveze čuvanja tajnosti podataka te raspolaže razlozima zašto bi određeni podaci trebali biti klasificirani stupnjem tajnosti i sami time nedostupni od pristupa javnosti pravilo je i prema ocjeni ovoga Suda osporeni rješenjem utvrđeno da je prvostupanjski postupak pravilno proveden, a da je o zahtjevu za pristup informacijama tužitelja prvostupanjsko tijelo odlučilo sukladno odredbama ZPPI-a. Stoga prigovori koji su

izneseni u tužbi kao i ranije u žalbi nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvar.

10. Što se tiče prigovora tužitelja vezanog za primjenu ranijeg Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma („Narodne novine“ 108/17., 39/19. i 151/22.), a ne Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma („Narodne novine“ 87/08. i 25/12.) koji je bio važeći u vrijeme počinjenja kaznenog djela pranja novca prema ocjeni ovoga Suda pravilno je u postupku primijenjen zakon koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja tužiteljevog zahtjeva za pristup informacijama.

11. Naime, tužitelj je podnio zahtjev dana 5. travnja 2022. godine te je primijenjen zakon koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva.

12. Što se tiče navoda tužitelja da se u konkretnom slučaju radi o interesu oštećenika iz kaznenog postupka kojim je nastala šteta počinjenjem kaznenog djela pranja novca valja istaći da se ZPPI odnosi na sve korisnike prava na pristup informacijama jednako te da su svi korisnici ravnopravni u ostvarivanju prava. Ukoliko bi se tužitelju omogućila tražena informacija ta ista informacija trebala bi se omogućiti bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj, domaćoj ili stranoj osobi, jer tijela javne vlasti ne smiju staviti korisnike u neravnopravan položaj, a osobito ne na način da se pojedinim korisnicima informacija pruža prije nego ostalima ili na koji im se posebno pogoduje. Prilikom podnošenja zahtjeva za pristup informacijama korisnici informacija ne iskazuju svoj pravni interes i nisu obvezni navesti razloge zbog kojih traže pristup informacijama.

13. Što se tiče prigovora tužitelja da mu nije dostavljen dopis Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost od 29. listopada 2024. te mu je time onemogućeno da se očituje valja istaći da se sukladno članku 51. ZUP-a ispitni postupak provodi kad je to nužno radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su bitne za razrješavanje stvari i to u situaciji kad u postupku sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima što ovdje nije slučaj. Dakle, u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama ne sudjeluju dvije ili više stranaka s protivnim interesima, a i samo sudjelovanje stranke u postupku ne bi utjecalo na postupak donošenja odluke.

14. Slijedom navedenog, nije bilo osnove za provođenje dokaznog postupka u vezi prijedloga tužitelja jer tužitelj u tužbi u bitnome prigovara primjeni mjerodavnog prava, a ne pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja.

15. Stoga je Sud ocijenio da ne postoje razlozi zbog kojih se osporeno rješenje pobija tužbom, a niti postoje razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti pa je na temelju odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a odlučio kao u točki I. izreke.

16. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu to je i njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora valjalo odbiti na temelju članka 147. ZUS-a te je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Zagrebu 25. rujna 2025.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.